

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Determinatio Theologicae facultatis Parisie[n]sis, super Doctrina Lvtheriana Hactenus per eam visa

Université <Paris> / Faculté de Théologie

Coloniae, 1521

VD16 P 765

Propositiones excerpte ex alijs Lutheri libris da[m]nat[a]e, vt p[er]missum
est

urn:nbn:de:hbz:466:1-34678

& emēdauerit corā quouis priuatim fratre, nō du-
bito a peccatis suis illū esse absolutū

Hęc ppō innuēs laicos tā viros q̄ mulieres potestatē clau-
um habere, ē falsa, sacramētis ordinis ⁊ p̄nitētię cōtumeliosa,
et h̄eretica, cū errore cōueniēs Valdēsū, et Quintillianorū

¶ De constitutionibus ecclesie

Nec Papa nec Episcop⁹ nec vllus hoīm h̄ ius **Propositō**
vni⁹ syllabę cōstituēde sup christianū hoīez, nisi id
fiat eiisdē cōsensu, & qcqd alit̄ fit, tyrānico spū fit.

Hęc ppō est a debita subditoy erga p̄atos ⁊ superiores subiecti-
one ⁊ obedientia retractiua, legū positiuaz seditiose destructiua,
ac infide ⁊ morib⁹ erronea, ⁊ est error dānatus Valdēsū cū erro-
re Erianorū conueniens.

¶ De operum æqualitate

Opera nihil sunt coram deo, aut oīa sunt æqualia, **Propositō**
quantum ad meritum attinet

Hęc ppositio est falsa, sacris eloquijs aduersa, atq; errori Ioui-
nianistarum conformis

¶ De Votis

Suadendū vt vota prorsus oīa tollant̄, aut vitētur.

Hęc ppō ē Christi doctrine ⁊ sanctorū patrū obseruatōni q̄ vo- **Propō. I.**
uere cōsulūt, cōtraria, ex errore p̄cedēs Laperianoy Uvidenista-
rū, ⁊ eoy q̄ se iactabāt de ordine apostolorū

Probabile est vota hodie non valere nisi ad ope- **II**
rum factantiam & presumptionem

Hęc ppositio est falsa, statui religionis contumeliosa, ⁊ p̄fas-
tis errorib⁹ consona

¶ De diuina eētia & forma corporis humani

Istis nouissimis trecētis ānis multa pperā determi **Propō**
nata sunt, q̄le ē essentiā diuinā nec generari nec ge-
nerare, & aīam eē formā substātiālē corpis hūani.

Hęc ppositio est falsa, ab hoīe q̄ alienus est a catholica ecclesia
arrogāter asserta, ac sacris cōcilys generalib⁹ iniuria

Propositiones excerptę ex alijs
Lutheri libris dānatę, vt p̄missum est

Propō **C**Et primo de Cōceptōe beate Marię v̄ginis.
Contradictoria huius ppositionis, beata virgo ē
cōcepta sine peccato originali, nō est reprobata.

Hęc ppositio est falsa, ignorāter, et impie cōtra honorē inmaculate virginis asserta.

Propō **C**De contritōe, & hīs que eam pcedunt
prima. Lege manifestata aut in memoriā reuocata mox
sequitur augmentū peccati si gratia desit

Hęc ppositio loquēdo de gratia gratiā faciēte, est falsa, a re-
cta sacre scripture intelligentia aliena, et a meditatione diuine le-
gis retractiua.

II Lex ante charitatē non operatur, nisi iram & au-
get peccatum

Hęc ppō est falsa, piarū aurū offensiuā, in deū et eius legem
blasphema, nec intēioni Pauli cōformis.

III Opera quecunq; ante charitatem sunt peccata &
damnabilia & indisponentia ad gratiam

Hęc ppō est falsa, temerarie asserta, peccatorū ab emēdatōe re-
tractiua, et sapiens hēresim

III Qui bonum opus aut penitētiā peccatorū detesta-
tione ante dilectionē iustitię incipi, nec in eo pecca-
ri asserit, inter Pelagianos numerāndus est.

Hęc ppō est falsa, et ignorāter asserta, capiēdo dilectōez iusti-
cie pea q̄ charitatē seu gratiā gratū faciēte sequitur

IV Cōtritio que parat per discussionē, collectionē &
detestationē peccatorū, qua quis recogitat annos
suos in amaritudine anime sue pōderādo peccato-
rū grauitatē, multitudinē, fœditatē, amissionē eter-
ne bñitudinis, ac eterne dānatōis acq̄sitōnem, hęc
inquā cōtritio facit hypocritā, imo magis pctōrē

Hęc ppō est falsa, vię ad penitētiā impediūa scripturis sa-
cris, et doctrine sanctorū difformis.

VI Neq; timore neq; amore potest homo se erigere
ad capessendam gratiam dei

Hęc ppositio est in fide et moribus erronea, oēm preparatio-
nem ad poenitentiam impie auferens

Sine gratia primo remittēte culpā, nec votum re- VII
missionis quærendæ homo potest habere.

Hæc ppō ē falsa, impia, z pctōz ad desperationē inductiua. VIII
Christus nunc̄ pctōres coegit timore ad peniam.

Hæc propositio capiēdo cogere, p inducere, sicut capit̄ frequē
ter in scriptura sacra, est heretica. IX
Bonus ē timor & utilis licet sit insufficiēs p quē pau-

latim sit consuetudo iustitiæ. De his v̄bis Augusti
ni seq̄t̄ iudiciū Lutheri hoc ē (inqt) meo iudicio cō
suetudo desp̄andi & odiēdi deū si excludat̄ grā.

Judiciū Lutheri de illo dicto Augustini. Bon⁹ est timor zc.
est fallūm, temerariū, z impiū, accipiēdo gratiam, vt supra, p
gratia gratum faciente sicut eam accipit scriptoz.

Si Ioānes. s. Baptista timorē docuisset eē initiū pe- X
nitētię, nō iō sequit̄ pœnitētiā incipere a timore.

Hæc propositio est manifeste erronea, in Eb̄m z in spiratam
p̄cursoris eius doctrinam contumeliosa.

¶ De Confessione.

Ars cōfitendi qua hucusq; docti sumus arenā nu- Propositio
merare, singla pctā discurrere, colligere, atq; pōde prima.
rare ad faciendā cōtritiōē, est ars inutilis, imo ars
desperandi & perdendi animas

Hæc ppositio ē falsa, impia, schismatica, z cōfessioi, quę est ars
lucrandi animas, iniuria.

Confessio illa q̄ nunc agit̄ occulte in aurē, nullo p̄t II
diuino iure probari, nec ita fiebat primitus.

Huius ppositiois prima ps est falsa, z ex ignorātia iuris diui
ni asserta Secunda est temerarie p̄sita.

Spiritualis defectus est soli deo aperiendus. III

Si oportet cōfiteri occulta cordis, tantū ea quę ple IIII
ni sunt cēensus in opus, hoies debēt cōfiteri.

Peccata cōtra duo vltima p̄cepta decalogi cōmissa V
sa, sunt prorsus a confessione secludēda.

Quilibet haz trium ppositionum est in fide erronea z impie cō
fessionem dimidiāns.

Null o mō p̄sumat hō confiteri peccata venialia.

Hæc dissuasio, timēs p̄sumptōis eē cōfiteri pctā venalia, ē te VI

merarij animi iudicatiua, ab ope bono retractiua, et ideo pniciosa.
VII Non iustificamur opibus, necq; pœnitentijs aut confessionibus.

Hęc ppõ loquēdo de operib; bonis fidem mediatoris nō excludentibus, est erronea pœnitentię et confessionis cõtemptiua, et sane diuine scripture intelligentie aduersa.

¶ De Absolutione.

Propositõ Absolutio est efficax, nō quia fit, a quocũq; tandē I fiat, erret, siue non erret, sed quia credit̃.

II Crede fortiter te eē absolutum, & absolutus vere eris, quicquid sit de tua contritione.

III Esto p impossibile q; confessus nō sit cõtritus, aut q; sacerdos nō serio, sed ioco absoluat, si tñ credat se esse absolutum, verissime est absolutus.

De tres ppõnes ad sensuz scriptor; sunt falsę, ipię, ignorāter et difformit̃ ad sanā sacre scripture intelligētiā assertę. Et i hoc qd̃ dicit̃, a q̃cũq; rādē fiat, erret, siue nō erret, et in eo qd̃ subdit̃, nō serio, sed ioco absoluat, sunt piar; auriiu offensiuę, sacri pœnitentię irrisorię, et cõcilior; generaliu determinatiõibus cõtrarię.

III. Quilibet sacerdos debet absoluere a pœna & culpa, aut peccat.

Hęc ppõ ad sensuz scribēt; ē falsa, obseruatõis et doctrine vniuersalis ecclie i his q̃ cõcernūt sacrm pœnitentię cõtraria.

¶ De Satisfactione.

Propõ. I. Pctā de^o & sp & gratis remittit atq; cõdonat nihil a nobis iuicē reqrēs q̃ vt in poster; bñ viuamus.

Hęc ppõ ē a snia sc̃toꝝ doctoꝝ aliena, fideles, vana et stulta cõfictoria, a debita satisfactõē p pctis retrahēs, et heretica.

II Snia est Apostoli pœnam & culpam simul finiri.

III De industria damnat ppheta sniam pbatiũ satisfactionē, dicēs. Quoniā si voluisses sacrificiũ dedissem, holocaustis non delectaberis.

III Irridet Michæas ppheta eos qui p opa satisfacere volunt.

Prima hęc ppõnũ ē in Paulũ. Sc̃da in pphetā. Tertia i Michæā cõtumeliosa, et oēs falsę, ipię, et in spm̃ sc̃m blasphemę.

Virtute clauū iactāt qdā solui pœnas p̄ diuinā iu-
stitiā requisitas, qd̄ nō credo verū nec pbabit. **V**

Hęc ppō q̄ negat virtute clauū pœnas p̄ diuinā iustitiā requisitas
solui, ē falsa scādālosa, p̄tati clauū derogatiua z in hoc q̄ d̄t qd̄ nō
credo verū, nec pbabit, ē animi temerarij iudicatiua z arrogātis.

Cōmentū & futile cauillū ē dicere qd̄ dicūt qdam **VI**
quia sacerdos ignorat mēsurā cōtritōis absoluēdi
ideoq̄ forte nō ipōnit tātā satisfactiōē q̄tā diuina
iustitia req̄rit, q̄ p̄pterea necesse sit diuinæ iustitiæ
satisfieri vel p̄prio ope vel indulgentijs.

Hęc ppōitio est falsa ritui ecclesie z eius doctrine aduersa, z
pœnitentiālis satisfactiōis eneruatiua.

Pœna qua deus vult peccatum puniri nō p̄t aufer **VII**
ri p̄ hominem vel p̄ Papam.

Hęc ppō est auctoritati ecclesie a Christo cōcessę impie z schis-
maticę cōtraueniens, z sapiens heresim.

CHuic materiæ annectit̄ vna ppōitio de
Sacramētis in genere.

Hæretica sn̄a est q̄ sacra nouæ legis grām iustificā **VIII**
tē dare dicunt̄ illis q̄ nō ponūt obicē, cū sit ipossibi-
le sacm̄ conferri nisi iā credētibus & dignis.

Hęc ppōitio est falsa, temeraria, z p̄sumptuose asserta.

CDe accedētibus ad Eucharistiā:

Magnus & p̄niciosus error est, si quis accedat ad Propō **I.**
sacramētum Eucharistiæ ea nixus fiducia q̄ confes-
sus est q̄ non sibi conscius mortalis peccati, q̄ ora-
tiones & p̄paratoria sua p̄miserit, omnes hi iu-
diciū sibi manducant & bibunt.

Hęc ppō ē ipia, a debita sacramēti suscipiēdi p̄paratiōe maxie
retractiua, ad desperationē iudicēs z doctrine Pauli cōtraria, nec fi-
deles ea nixi fiducia secludūt diuinā misericordiam.

Probatio qua homo peccata sua discutit, atq̄ pon **II**
derat, non pertinet nisi ad insensatos & crassos sa-
cramenti contemptores.

Hęc ppō ē temerarie, z arrogāter asserta, ipia, z scādālosa.

Propositō
prima.

¶ De Certitudine charitatís habitæ.

Pessime docēt theologi, quando dicunt, nos nesci
re quando sumus in charitate.

Hæc ppō, intelligēdo nescire de certitudine fidei, de q̄ loq̄t scribēs
est falsa, sacris doctorib; dissona, et sanę intelligētie scripturæ.

II Caueat om̄is christianus ne vnq̄ icert⁹ sit, an deo
placeant opera sua, qui em̄ sic dubitat, peccat
& perdit opera sua cuncta, frustra q; laborat.

Huiusmodi cōsiliū, loquendo de certitudine vt supra, ē temera-
rium, p̄niciosum, et sacris eloquijs difforme.

Propositō
prima.

¶ De Peccatis.

Iustus, in omni bono opere peccat.

II Om̄e opus bonū optime factū, est pct̄m veniale.

Utraq; har; propositionū est falsa, p̄iaz aurū offensiuā, ac bo-
norum operum infamatiuā.

III Q; non om̄i tpe penitem⁹, & resipiscimus vitiū est.

Hæc ppositio, vt vitiū dicit culpā ad sensus scribētis ē falsa irra-
tionabiliter, et ex erroneo scripturæ intellectu asserta.

III Hoc ē mortaliū mortaliū nō credere se eē da-
mnabili & mortali pct̄o obnoxiiū corā deo.

Hæc ppō ē falsa, ipia, desperatiōis inductiuā, et sapiēs hæresim.

V Theologi docētes regula sua venialia pct̄a eē disti-
cta a mortalibus ad insaniam p̄ditissime nitunt tra-
here hominum conscientias.

Hæc ppō ē stulte et p̄sumptuose asserta, sacris doctorib; iniu-
ria et in quātū p̄cedit venialia nō distingui a mortalibus, ē heretica.

¶ De præceptis.

Propō. I.

Qui negat deū nobis ip̄ossibile iussisse, pessime fa-
cit, & q; hoc falsum eē dicit, plusq; pessime facit.

Hæc ppositio est scādaloza, impia, legis Christianę ifamatiua,
ac auctore Augustino in deum blasphemica.

I Sola duo vltia decalogi p̄cepta sūt, q̄ a nullo cōtūli-
bet sc̄tō aliq̄ mō iplēt, cætera oīa iplēt. Sed in his
duobus manēt rei & pct̄ores, q̄a nihil de istis iplēt.

Hæc ppositio est erronea, impia, in legem et legislatorē blasphemica
et in sanctos contumeliosa.

III Om̄e p̄ceptū dei magis positū ē vt oñdat p̄teritū,

& p̄sens p̄ctm̄, q̄ vt futurū phibeat, siqdē iuxta
Aplm̄, Per legē nihil nisi cognitio peccati

Hui⁹ p̄pōnis prima ps est falsa, temerariē ⁊ sinerōne asserta,
Secūda vō q̄ iuxta aplm̄ p̄ legem zc. est erronea, legi intentioni/
q̄ Pauli contraria.

Quia hoī charitatē h̄nti nulla lex nec̄aria est, iō p̄ III.
hoc p̄ceptū, Sabbata sc̄tifices, nō op⁹ p̄cipiū s̄ q̄es
Istud p̄ceptū tertiū Sabbata sanctifices, cessauit p̄ V
prie, imo om̄ia quo ad p̄fectos Christianos, quia
iusto nō est lex posita.

Infirmis q̄ nōdū sunt mortificati sc̄dm veterē ho- VI.
minē, op⁹ ē vt certis officijs, dieb⁹, modis occupēt
vigilijs, ieiunijs, orōnib⁹, disciplinis, & sibi⁹, q̄bus
pueniāt ad p̄fectū interioris hoīs, vt vbi corp⁹ fue-
rit castigatū, & in seruitutē fuerit redactū, & mor-
tificatē passiones, tū ip̄a cessent paulatim, & tantū
minuant q̄tū, p̄fecerit interior hō, adeo vt si p̄fect⁹
fuerit illa om̄ino cessare debeant.

Quelibet harū triū p̄pōtionū p̄cedentiū, est ex erroneo scri-
pturę intellectu asserta, iure in cōcilio Viennensi contra Begar-
dos reprobata ⁊ heretica.

¶ De cōsilijs euangelicis.

Illud v̄bū Christi, Matthei, v. Qui te p̄cusserit in
maxillā dextrā &c. Et illud ad Romanos. xij. Nō Propō. I.
vos defendētes charissimi &c. nō sunt cōsilia, sicut
etiā mlti Theologi errare vidēt, sed p̄ceptū.

Hęc p̄pōitio est falsa, legis Christianę nimū oneratiua, ⁊ sa-
ne intelligentię scripturę aduersa.

Req̄rere corā iudice de iniuria rep̄tōnem Chris- II
tianis phibitū est.

Hęc p̄pō est falsa, sc̄dalosa, iuri diuino naturaliq̄ dissona
Quia Christianus tēporalia nō debet amare, ideo III.
p̄pter ea nō debet iurare.

Hęc p̄pō est in morib⁹ erronea, ⁊ sapiēs heresim.

Iudeis ad libitū verū iurare est p̄missum

Hęc p̄pōitio si intelligat̄ p̄missum tāq̄ licitū, falsa est diuini IIII
b i.

no p̄cepto aduersa, et antiquus error iudeor.

Propositō
prima.

¶ De purgatorio

- Scriptura diuina tota prius nihil h̄z de purgatorio
Hec pp̄o est falsa. Valdensiu errorē maxime fouēs, ac sc̄torum
patrū sententię repugnās.
- II Nō videt̄ p̄batū esse q̄ aīę in purgatorio sunt ex-
tra statū meriti, seu augende charitatis
Hec pp̄o est falsa, temerarie et ip̄ie asserta, et i h̄ qd̄ p̄cedit aīas
in purgatorio nō esse extra statum meriti, seu augende charitatis
et in fide erronea
- III Nō videt̄ p̄batū esse q̄ ip̄e aīę in purgatorio sint
de sua beatitudine certę & secure, saltē omnes
Hec pp̄o est falsa, et p̄sumptuose asserta, et in hoc qd̄ p̄cedit
aīas purgatorij nō esse certas de sua beatitudine, est traditōni ec-
clesię et doctriņę sanctorū p̄traria.
- III Aīę in purgatorio peccāt sine intermissione t̄p̄ diu
horrēt penas & petūt requiē, quia q̄runt que sua
sunt plusq̄ volūtate dei, qd̄ ē cōtra charitatē
Hec pp̄o est falsa, ip̄ia, purgādis aīabz iniuria et heretica
- V. Imperfecta sanitas seu charitas morituri nec̄arlo se-
cū fert magnū timorē, tantoq̄ maiorē t̄p̄to minor
- VI Poena purgatorij est p̄uor & horror (fuerit ip̄a
damnationis & inferni.
Utraq̄ haz pp̄onū ē falsa, temerarie, et sine rōne posita
- VII Probabile est aīas purgatorij p̄ cōfusione nescire
q̄ statu sint, dānatę an saluatę, imo sibi vidēt̄ iā ire
in damnatōem & descendere in lacū.
- VIII. Aīę i purgatorio nihil aliud sentiūt q̄ icipe suā dā-
nationē, nisi q̄ seuiūt nōdū clausaz p̄ se portā iteri
Utraq̄ haz pp̄onū ē falsa, p̄iaz aurū offensiuā, volūtate et ir-
rōnabilr posita, et statui aīaz purgatorij iniuriōsa.
- IX Oēs aīę in purgatoriu descendētēs sunt ip̄fectę fi-
dei seu sanitatis, imo p̄ t̄p̄tācūq̄ ablatōem p̄cenarū
nō eēt̄ sang nisi prius ab eis auferat̄ p̄ctm̄, id est i-
p̄fectio fidei, spei, & charitatis.
Hec pp̄o q̄stū ad oēs p̄tes est falsa, et temerarie asserta, ac sang
scripturarū intelligentię dissona.

De cōcilijs generalibus

Via iā nobis facta ē eneruādi auctoritatē cōciliorū Propō. I.
et libere cōtradicedi eorū gestis ac decreta iudicādi

Hec ppō, si velit scriptor, licitū eē cupiā p̄siliū legitimi auctati
p̄dicere in ijs q̄ fidē z mores p̄cernūt, est schismatica z heretica.

Certū est iter articulos Ioānis Hus v̄ Bohemorū II
multos esse plane christianissimos & euangelicos,
q̄s nō possit v̄his ecclesia damnare.

Hec ppō loquēdo de articulis p̄denatis, de q̄b̄ intēdit scrip-
tor, est falsa, impia, z sacris p̄cilis iniuria

Isti duo articuli, vnica ē sc̄tā v̄his ecclia q̄ est p̄desti III
natorū vniuersitas, & v̄his sc̄tā ecclia tm̄ est vna si-
cut tm̄ est vn̄ nūerus p̄destinatorū, nō sunt Ioānis
Hus, sed Augustini sup Ioānem

Hec ppō, ad Hussitarū intelligentiā, est falso, Augustino attri-
buita, articuli autē loquēdo de ecclia militante, de q̄ ibi fit sermo,
sunt p̄positiones hereticę.

Iste articul⁹, due nature diuinitas & hūanitas sunt IIII
vn̄ Christ⁹, ē a catholicis cōcedēd⁹, Et si ille, diui-
sio humanorū operū est q̄ sunt virtuosa v̄ vitiosa
qa si hō est vitiosus, & agit qc̄p̄, vitiose agit, & si
est virtuosus & agit quic̄p̄, virtuose agit.

Hec ppō ē falsa, z ex ignorātia vere theologie asserta, p̄m̄ at il-
lorū articuloz, sc̄z due nature zc̄ ē ppō heretica, Sc̄ds p̄o, sc̄z diui-
sio humanorū operū zc̄ est ppō sapiens heresim.

De Spe

Spes nō prouenit ex meritis.

Propō

Hec ppō ē falsa, p̄sumptōis iductiua, ac sacris sc̄ptur̄s difformis

De poena hereticorū.

Hereticos cōburi est cōtra volūtatem spūs.

Propō

Hec ppō est falsa, cōtra volūtate spūs diuini asserta z errorū La-
tharorū z Waldensū consona.

De obseruatione legaliū

Licet opera legis q̄cūq̄ fieri si ea requirat charitas Propō.
fraterna mō non lege cogente, q̄ casu licet etiā m̄ o
cruccidi sine periculo, & cū multo merito.

b ij.

Hec ppō ē chriane legi inimica, iudaice pfidie fanēs & heretica

¶ De bello cōtra Turcas.

Propositō Preliari aduersus Turcas est repugnare deo visitā
ti iniquitates nostras pillos.

Hec ppō vlr̄ intellecta, est falsa, nec sacris eloquijs p̄formis.

¶ De imunitate ecclesiasticorū

Propō Si Impator vel Principes reuocēt libertatē datā p̄
sonis & rebus ecclesiasticorū, non p̄t eis resisti sine
peccato & impietate.

Hec ppō est falsa, ip̄ia, schismatica, libertatis ecclesiasticę ener
uatiua, ac impietatis tyrānicę excitatiua & nutritiua.

¶ De libero arbitrio.

Propō. I. Liberū arbitriū nō est dñs actūū suorū

Hec ppō est falsa, sacris doctorib; ac om̄i doctrine morali ad
uersa, cū Manicheoz errore pueniēs, ac heretica.

II Frustra garrunt sophistę actū bonū esse totum a
deo, sed nō totaliter

Hec ppō est sc̄is doctorib; eā ponētib; iniuria, Ambrosio po
tissimū, Augustino, & Bernado, q̄s hic sophistas appellat, & q̄tū
ad id qd̄ p̄cedit actū bonū eē totaliter a deo, & nullo mō a libero ar
bitrio, est heretica.

III Liberū arbitriū dū facit qd̄ in se ē, peccat mortāl̄

Hec ppō est sc̄dalosa, impia, in fide & morib; erronea.

III. Liberū arbitriū an̄ grām nihil valet nisi ad peccā
dū, nō at̄ ad p̄nitēdū, ex Augustio de spū & l̄ra

Hec ppō accipiēdo grām p̄ grā gratū faciēte, de q̄ loq̄t scrip
tor, est erronea, errori Manicheoz cōformis, ac sacris eloquijs
aliena, p̄erse & trūcare ex Augustino allegata

V. Liberū arbitriū sine grā tāto magis app̄inq̄t ini
q̄tati q̄to forti⁹ intēderit actiōi, ex Ambrosio

Hec ppō accipiēdo grāz vt̄ p̄us, ē falsa, piarū aurū offensua
& bonis opib; retrahēs, iniq̄ & mutilare ex Ambrosio excerpta.

¶ De Philosophia & Theologia scholastica

Propō. I. P̄bia Aristo. de v̄tute morali, de obiecto, de actu
elicitō talis est q̄ nec ī populo doceri possit, nec est
ad scripture intelligentiā vtilis, q̄a cōtinet dūtaxat

Porteta vborz non nisi ad cōtētōes vborz cōficta.

Hec ppositio quantū ad oēs suas partes, loquēdo a philoso-
phia Aristotelis, in his maxime in q̄b̄ a fide nō discedit, ē falsa, &
tanq̄ ab inimico scie arroganter ac insipienter asserta.

Omes virtutes morales & sciētiae speculatiuæ non II
sunt vere virtutes & sciētiae, sed peccata & errores.

Hec ppō quantū ad primā partē q̄ virtutes morales sūt pec-
cata, est eodē modo qualificanda, sicut prius fuit illa qualificata,
Opera q̄cūq; añ charitatē sunt peccata. Quantū at̄ ad alterā, q̄
sc̄ie speculatiuē sunt errores, ē manifeste falsa.

Theologia scolastica ē falsa sc̄pturę & sacrorz itelli III
gētia & exulē nobis fecit verā & syncerā theologiā

Hec propositio est falsa, temerarie & superbe asserta, ac sanq̄ do-
ctrinē inimica.

In sermōibus Ioānis Tanleri lingua teutonica cōscri IIII
ptis pl^o repio, dicit Luther, theologiē solide & syn-
cere q̄ i vniuersis oīm vniuersitatū scholasticis do-
ctorib^o reptū ē, aut repiri possit i oīb^o suis sētētis.

Propositio quam Luther asserit, est manifeste temeraria.

Quo tpe cepit theologia scolastica, id est, illusor- V
ria eodem euacuata est theologia crucis, sunt p̄ oīa
plane peruersa.

Hec propositio ē falsa, p̄sumptuose, & irrationabiliter asserta, &
errori Bohemorz damnato vicina.

Libidinē corrupēdæ sc̄pturæ iā ferme trecētis ānis VI
patit ecclia icōpabili dāno suo a doctorib^o schola.

Hec propositio est falsa, stulte & malitiose asserta.

Theologi scolastici Aristotelis moralia, p̄sus cō VII
uenire mētiti sunt cū Chri Pauliq; doctrina.

Hac ppōne impudēter, & falso theologis scholasticis imponit
scriptoz, qd nō est verz, q̄q; satis exploratū sit in mltis moralia
Aristotelis, cū Christi Pauliq; doctrina consentire.

¶ Addit & hec ex lib. de Captiuitate Babylo.

In Dionysio, q̄ scripsit de coelesti Hierarchia, nihil Propositio
ferme ē solide eruditōis. Et oīa sūt illi^o meditata i p̄ Lutheri
fato lib. ac somnijs, p̄pe simillima. In theologia aut̄
mistica p̄niciosissim^o ē, Platonizās magis q̄ Chriā
b i.

nizās, in eccl'astica ꝿo Hierarchia ludit allegorijs,
qd est ocioſorꝝ hominũ ſtudio.

Hęc ppō eſt falſa, temerarie ꝿ arrogāter aſſerta, ac viro ſctō in-
ſigniteruditiōe claro iūria, quē Damascenꝰ diuinũ Areopagitā,
Pauli diſcipulũ ſacerrimũ ꝿ deiloquentiſſimũ appellat.

CONCLUSIO.

Nos ꝑfati decanꝰ ꝿ facultas ꝑmiſſa hęc oia tpe mltō examia-
uimꝰ, ꝿ qd de his ſentirēt eccl'iaſtici doctores, qd ve ſacra cō-
cilia, qd iſup in ſcripturꝝ ſctis cauereſ, diligēter annotauimꝰ poſt
qd examē nr̄m apd Sarbonā ſepꝰ frēqntatũ, i pleriqꝝ nr̄is ꝑ iu-
ramētũ vocatꝰ ꝿ factꝰ cōcionibꝰ vnanimi oim voto fuerūt con-
cluſa, ac deſinita, ac demũ ex abūdāti in gnali nr̄a cōgregatōe apd
ſanctũ Mathurinũ rurlus ꝑiuramētũ ſup his ſpecialiter denun-
ciata, hęc eadē poſt miſſam more nr̄o celebratā, itēꝰ cōcordi oim
aſſenſu laudauimus, cōprobauimus, ac rata habuimꝰ, laudamꝰ,
cōprobamꝰ, ꝿ rata habemꝰ, ꝿ vt talia incōcuſſe tenēda nr̄a ſentē-
tia diſſinimus, ꝿ decernimus. Acta fuerūt hęc Anno ab incarna-
tōe dñi M. D. X. j. die. xv. Aprilis, in qrū testimoniũ iꝰ iſtru-
mētis q̄ in Archiuis ꝿ ſcrinijs nr̄is ad ꝑpetuā rei memoriā refer-
uamus Sigillũ nr̄m durimus apponēdũ. Ad quoz exēplar ꝿ
mādato nr̄o ꝑientes fuiſſe fideliter impreſſas teſtamur

C Finit determinatio Pariſienſiũ ſacrę Theo-
logiæ doctorum ſupra doctrina Luthe-
riana, vt Eſdra tandem auctore
iuſto iudice vin-
cat veritas.

SEQVITVR APPENDIX.

Frater Paulus Hiſpanus Dgō Iacobo de Hochſtraten ar-
tium ac ſacrę theologie profeſſori egregio ꝿ heretice prauitatis
inquiſitori equiſſimo atqꝰ integerrimo ꝑri ſuo ac
Preceptori S. D. P.

Nſi me animus fallit venerabilis atqꝰ eximie mgꝰ, haud exigua qn
magis exicialis q̄ dā ꝿ Marciniꝰ Luchez hiſce nr̄is diebꝰ exorra